

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

8 Septembrie.

Când într-o familie e ziua de naștere a mamei, copiii o felicită, o sărbătoresc, îi aduc daruri. Când omenirea întreagă sărbătorește ziua de naștere a Mamei ei, solemnitatea zilei trebuie să ia proporții uriașe. Și într'adevăr întreagă lumea creștină, simte o nespasă emoție în ziua de 8 Septembrie și își ridică sufletul plin de recunoștință la cer, ca să-l mulțumească bunului Dumnezeu, că i-a dăruit de „apărătoare și pururea mijlocitoare în nevoi” pe Mama lui, pe Sf. Fecioară.

Căci pentru noi are enormă importanță ziua de naștere a Prea Sfântei Fecioare. Dela ziua aceasta au înflorit iarăși nădejtile omenității vestejite de păcatul strămoșesc și blestemul vechiu a început să se risipească. A venit femeia care era sortită, ca să calce pe capul șarpelui și să nimicească planurile lui. Aniversarea acestei zile mari trebuie sărbătorită și sărbătorirea aceasta va produce în sufletele noastre reculegere și ridicare peste grijile zilnice.

Trebue să ne aducem aminte în 8 Septembrie, că Sf. Maica Fecioară are trei merite nespuse de mari. Ea este Mama lui Isus, Mama lui Dumnezeu. Ar putea spune cineva, că aceasta a fost voința lui Dumnezeu și nu s'ar fi putut înlămpla altfel, dar Fecioara Maria are meritul ascultării, supunerii, căci ea a înțeles intenția dumnezeiască și fără vorbă a luat asupra ei o datorie, de care o fată cu suflet ori cât de ales, — dar nu cu sufletul Mariei, — ar fi dezertat.

Neînchipuit de frumos și neînchipuit de îmbucurător e pentru neamul omenesc faptul umilinței Mariei. Neînchipuit de mult înseamnă umilința și supunerea Fecioarei;

care spune arhangelului: Iată roaba lui Dumnezeu, să fie mie după cuvântul tău. În cuvintele aceste e întâiul merit al Prea Sfântei Fecioare.

Al doilea merit al Mamei lui Dumnezeu este de a fi și mama noastră. Isus de pe Cruce ne-a dat pe noi Mamei lui prin cuvintele: Iată fiul tău. Dar Sf. Maică încă mai nainte a fost față de apostoli ca o mamă bună, sfătuitoare și mângăietoare. Și în toate vremurile Maria a fost cea mai bună mamă a fiilor și a fiicelor ei. Și azi, să fim inconjurați de inamici, ori de pustietate, nu suntem singuri și părăsiți, căci Mama noastră e pururea cu noi, ea ne ajută și ne apără. Nimeni nu e orfan, căci toți avem o Mamă, o Mamă care e mai bună, mai milostivă și mai iertătoare decât mamele pământești, precum idealul e totdeauna mai desăvârșit decât ființele și lucrurile cari tind să se apropie de el. Noi putem avea nemărginită siguranță, dacă avem încredere în bunătatea Mamei cerești. Și aceasta siguranță valorează mai mult decât toate comorile lumii.

Dar Maria, afară de aceste merite are încă un merit însemnat: Ne servește de exemplu în întreaga noastră viață. Ea, în toate cugetele, sentimentele și acțiunile ei a fost așa de desăvârșită, așa de precis a împlinit voința lui Dumnezeu, că e un exemplu strălucitor pentru oamenii tuturor vremurilor. Acest exemplu ca un luceafăr conducător ne strălucește și ne arată drumul spre cer; dacă-l urmăm nu ne putem rătăci, numai să nu uităm a-l privi!

Dacă asemenea idei și sentimente ne vor însufleși în 8 Septembrie, ziua aceasta nu va trece fără ca să aducă mari mângăieri în sufletele noastre. Și Sfânta Fecioară ne va umplea viața noastră cu veselie sfântă

și ne va da energia necesară, ca să putem trăi neprivind nici înainte, nici înapoi, ci totdeauna sus, spre cer, în aceste timpuri grele.

Dr. Irina Berinde.

„Recunoștința” popoarelor.

De-o vreme, lumea se sbate tot mai înfrigurată și mai neputincioasă sub povara încercărilor. Un suflu de adâncă neliniște, de ură tot mai aprinsă și mai neîmpăcată și gândul celei mai cumplite răzbunări păgânești străbate pământul. Întru toate, — după cum este scris de Profetul-Împărat, care ne lămurește (Ps., XLV): „Tulburatu-s'au neamurile, mișcatu-s'au împărățiile, dat-a viersul său și sa clătinat pământul”. . . Și ca să cunoașteți pricina: „Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, care face întristare pe pământ”. . . Căci: „Celce domnește cu puterea sa în veac, ochii lui spre neamuri privesc, potrivnicii nu se vor înălța întru sine”. . . (Ps. XLV) „Că ne-ai cercat pe noi Dumnezeu, lămuritu-ne-ai precum se lămurește argintul”. . . (Ps. LXV) Și iarăș: „Afla-va mâna ta (Doamne) pe toți inimicii tăi, dreapta ta va afla pe toți cei ce te uresc pe tine. . . Că vei pune pe ei ca un cuptor de foc, în limbul feței tale; Domnul întru mânia sa va tulbura pe ei și-i va mânca pe ei focul”. . . „Trupul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor din fiili oamenilor. Că au plecat asupra ta rele, cugetat-au sfaturi, cari nu vor putea să stea. . . Că-i vei pune pe dânșii semn și săgețile tale le vei îndrepta asupra feței lor”. . . (Ps. XX) Și: „Ochii mei peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine, cel ce umblă în cale fără pată, acela-mi va servi mie. . . Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face viclenie, cel ce vorbește minciuni nu va sta înaintea ochilor mei. . . În dimineți voi pierde pe toți făcătorii de rău ai pământului, căci pierd din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelege”. . . (Ps. C)

Și nici că se poate altfel. După ce îndurarea Domnului atât de mare și îmbelșugată fusese peste neamuri, ele își uitaseră cu atâta nerușinare și nepăsare de Tine Sioane. . . Precum atât de invederat și cu atâta îndreptățire vestește pentru toate vea-

curile și pentru toate popoarele; de Dumnezeu luminatul Proroc David.

Că se va întâmpla popoarelor îndepărtate de către Dumnezeu. Intocmai după a lui prorocie plină de adevăr și de mustrare, — astfel s'a petrecut și în zilele noastre. Le-a certat Domnul și certându-le și-a zis întru sine: „Pedepsește-i pe ei Dumnezeu, cădă din sfaturile sale, după mulțimea păgânătăților lor, lapadă-i pe ei, că te-au amărit pe tine”. . . (Ps. V) Deoarece, — în acest chip au înțeles neamurile să mulțumiască pentru nesfârșitele bunătăți primite dela dânsul. Și recunoștința lor întru strâmbătate s'a arătat și întru cea mai păgânească ură s'a schimbat. . .

Cu toate că, prea bine trebuiau să cunoască, mai vârtos ele: neamurile creștine ale pământului, că: Tu Doamne „cercetezi pământul și-l adăpi pe dânsul, mult îl în-avușești pe el, râul lui Dumnezeu este plin de apă, tu le gătești lor grâu, că așa l-ai întocmit pe el. Udând brazdele lui, asemănând gliile lui cu puvoiu, îl miști pe el și fructul lui îl binecuvinți. Incununezi anul cu bunătatea ta și urmele tale picură grăsime. Picură câmpii deșertului și cu bucurie se în-cing dealurile. Imbracă-se pășunile cu oi și văile se acopere cu grâu; striga-vor și vor cânta”. . . (Ps. LXIV)

Și când colo, — priviți în lung și larg acest pământ, de vedeți, — cu câtă ură și cu cât de mare înlănțuire de patimi au început popoarele timpurilor noastre să nescotiască și să prigoniască Legea Fiului lui Dumnezeu. Până și neamurile crescute la umbra crucii lui Christos, — s'au abătut și înaintează spre peirea lor.

Din inima neamurilor, se pare, că a secat doar până și cel din urmă strop de recunoștință și aducere aminte de bunătatea și îndelungărbdarea lui Dumnezeu.

Și atunci să înțeleagă popoarele pământului de ce se descarcă din greu și cu atâta putere, asupra lor, dreapta mânie a Cerului. Și să se întoarcă de grab. . . Și să se plece. . . Ca să nu le ajungă asprimea judecării Fiului lui Dumnezeu. . .

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”
tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Ruşinea plaiurilor noastre : profetii mincinoşi . . .

Războiul cel mare din urmă, care a răscolit întreagă lumea, pe lângă grozăviile şi prăpădul pe cari le-a deslănţuit asupra unei însemnate părţi a omenirii, — apropiind popoare din toate colţurile pământului, de felurite credinţe, limbi, moravuri şi obiceiuri, — printre schimbările pe cari le-a pricinuit spre nenorocirea omenirii, se ridică caşi cea mai primejdioasă, fără îndoială : ivirea şi răspândirea unor rătăciri şi încercări potrivnice, cari se străduesc să sape şi să dărâme cele două mari aşezăminte, pe cari se razimă, caşi pe nişte temelii susţinătoare de viaţă, orice ţară din oricare vreme : Biserica şi Statul. Încă din vremea războiului, au început să se strezure şi să se pripăşiască prin toate ţările, mai ales însă prin cele din a noastră parte de lume : Europa, o mulţime de hoinari, de drumeţi fără de rost şi de căpătai şi mai ales fără de vre-o îndeletnicire oarecare, de pe urma căreia să se poată spune, că ar putea să-şi ducă viaţa. Când lumea era prinsă în vârtoarea războiului şi când minţile înfrigate au început să se tulbure, atunci au străbătut ei, fără să fie luaţi prea mult în seamă, fără să fie urmăriţi mai deosebit şi ţinuţi în vedere... Mai ales dinspre două părţi au dat navală. Dinspre apus, din America, din această nouă parte de lume, din care pornesc toate ciudăţeniile şi isprăvile neastâmpărate ale zilelor noastre — şi dinspre răsărit, din Rusia prăbuşită, care s'a ales cuibul tuturor fărădelegilor, grozăviilor şi ocrotitoarea ne-creştinilor pierduţi, scuturaţi şi înlăturaţi din toate ţările lumii, în cari nu le prieste, pentrucă nu caută şi nu văd înţelesul vieţii, în : credinţă, muncă şi ordine.

După „înţelepciunea” adusă de ei pentru „fericirea” neamurilor, îi putem aşeza în două mari tabere. Cei dinspre apus, caşi nişte „vrednici şi aleşi ostaşi” ai Domnului, care „i-a văzut şi i-a luminat,” vin de cele mai multe ori în chipul unor nădrăgari sfătoşi, nepricepuţi şi lipsiţi de cea mai neapărată cunoştinţă de carte şi totuşi nelipsiţi de tovarăşia „cărţii,” a Bibliei ciuntite şi schimbate după plăcerea nebună a cutărei secte protestante, din a cărei cheltuială s'a tipărit, pentrucă să fie apoi împărţită în felurite limbi, — pe nimic, — celor dintâi nefericiţi

cari vor cădea în mreţile celor plătiţi să-i pândiască.

Oameni îmbătrâniţi în ştiinţa de carte, preoţi luminaţi şi adânci de zeci de ani în cărţile descoperirii dumnezeieşti, după cel puţin 16 ani de şcoală, se muncesc din greu să înţeleagă cuvintele Scripturii şi a cărţilor sfinte, fără să le poată pătrunde, decât abia intrucâtva şi în puţine locuri adevăratul lor înţeles, care rămâne poate pentru vecinicie o taină nepătrunsă a înţelepciunii lui Dumnezeu — şi atunci vin aceşti zăpăciţi întunecaţi, cari de cele mai multe ori sunt lipsiţi şi de cunoştinţele unui copil din şcoala primară şi se fac „apostoli şi răspânditori” de lege, răsărită din capul vreunui pantofar mărginit din America, unde numărul credinţelor deşarte întrece pe acela al zilelor dintr'un an. Răsfoiesc şi răsucesc şi citesc Biblia, caşicum ar fi o carte de povesti, o răstălmăcesc după cum îl lasă pe fiecare îngustimea capului şi colindă satele şi străzile lăturalnice ale oraşelor, ca să „lumineze şi deştepte” cu priceperea unui muncitor din fabrică, pleava omenirii. Ei se cunosc după numele de : Sâmbătari, Bapţişti Nazareni, pocăiţi, studenţi în biblie şi alte asemenea numiri dovedite fiind, că lucrează pentru bani, susţinuţi fiind de dusmanii cari sapă la temelia ţărilor, prin răspândiri de învăţături primejdioase, caşi aceea bunăoară de a întrebuiţa arma. Spre cea mai mare ruşine şi ocară a Neamului nostru, s'au vârât şi la noi în ţară pe la oraşe printre unii muncitori din fabrici, iar pela sate, pela margini printre scăpătaţii şi drojdia satului. Dintre ţinuturile ţării, au răsărit mai ales prin Basarabia şi Crişana, unde au întimpinat mai mulţi neştiutori rămaşi de lume. Încearcă să-şi ridice capul şi prin Maramureş.

Cei cari vin dinspre răsărit, din Rusia, îi putem cuprinde sub numirea de : bolşevici, comunişti. Pe aceştia îi socotim mai mult : „răsturnători de ţări,” deoarece ei se silesc înainte de toate să schimbe cu totul aşezămintele şi rânduelile după cari sunt conduse statele de astăzi. Şi devremece şi Biserica, este un stâlp pe care se razimă puterea ţărilor, ei au început lupta şi în contra credinţei creştine, a familiei şi în contra averii. Isprăvile lor sunt cunoscute. Şi ei lucră din greu cu mari cheltueli, împânzind toate ţările, în cari cearcă să a prindă şi aţâţe răscoală şi tulburări prin

oamenii lor plătiți, cari mișună prin toate colturile. Și ei se apropie mai mult de pătura muncitoare încercând să-i încredințeze pe oamenii nemulțumiți și nepricepuți, că toate năcazurile și greutățile vieții de azi se nasc din așezămintele pe cari se sprijinesc statele de azi, în afară de Rusia, de aceea trebuie înlăturate. Nebunia lor nu prinde, decât doar oamenii ușori, leneși și fără de căpătâi se lasă amăgiți, să le fie „tovarăși,” mai mult și poate numai pentru „arginții lui Juda.”

O datorie sfântă de creștin și de român avem, să luptăm din răsuputeri pentru curățirea acestei rugini și pecingini, care se arată și ea la rândul său, mai mult la orașe și în partea de răsărit a Țării. În timpurile din urmă, în vremea alegerilor, printr'o apucătură mincinoasă, că sunt: „partidul muncii,” că și ei sunt: „muncitori” și luptă pentru îndreptarea lumii, al căreia mers și soartă își închipuie, că pot să le schimbe, au isbutit să înșele pentru o clipă buna credință a câtorva lesne crezători și, — să le fure voturile chiar și unora dintre țărani păcăliți.

Să încunjurăm deci, să urmărim cu disprețul nostru și să scoatem dintre hotarele noastre, pe acești profeți mincinoși ai timpurilor noastre, asmuțați cu banii dușmanilor noștri, asupra așezămintelor noastre strămoșești, cari sunt: biserica și întocmirea Țării. Faptele și gândurile lor îi lămuresc pe deplin. Țara noastră mare și frumoasă și bogată să o ferim de o astfel de pacoste și rușine, ca să ne dovedim vrednici urmași ai strămoșilor noștri, uniți în cugete și simțiri . . . Afară cu arginții trădători ai lui Iuda și cu „cărțuliile” otrăvite ale stricătorilor de lege . . . fără zăbavă . . .

Vizitațiuni episcopale.

Maramureșul nostru, pătruns de cel mai sincer și adânc sentiment al bucuriei sufletești a luat cunoștință despre sosirea

Excelenței Sale Preasfințitului Părinte Episcop **Dr. Alexandru Rusu** în mijlocul nostru.

Deși vizitațiuni canonice vor fi numai la cele trei oficii protopopești, totuși în calea sa apostolică spre sf. Mănăstire a Moiseiului, Excelența Sa dorește a vizita toate Bisericile din parohiile situate pe drumul ce duce la Moisei și înapoi după următorul itinerar :

Sâmbătă (5 Sept. crt.) plecând demineața din Baia Mare, sosește la 9 ore a. m. în Crăcești, de aici apoi se vor lua în rând parohiile Desești, Hărniciești (filială), Sat-Șugatag, Giulești, Berbești, Vad și apoi cam pe la 5^{1/2} ore p. m. sosește la Sighet.

Dumineca (6 Sept. crt.) Demineața la orele 9 Liturgie pontificală în Biserica noastră din Sighet, iar d. m. la orele 3 Vecernie în Biserica ruteană din Sighet.

Luni (7 Sept. crt.) Rozavlea, Șiiu, Cuhea, Ieud, Dragomirești, Săliștea de sus (ambele parohii) și Săcel. În aceasta zi de cătră seara sosire la sf. Mănăstire a Moiseiului.

Marți (8 Sept. crt.) Excelența Sa va prezida serbările dela sf. Mănăstire. După masă la orele 5 sosește la Biserica parohială din Vișeu de sus.

Mercuri (9 Sept. crt.) Vișeu de mijloc, Vișeu de jos, Bocicoel, Strâmtură, Bârsana, Nănești și Oncești.

Cerescul Părinte să dea ajutorul său iubitului Arhiepiscop în calea sa apostolică.

Bine este cuvântat, cel ce vine intru numele Domnului!

Numiri. Preasfințitul **Alexandru** al Maramureșului a binevoit a numi administrator local la vacanța parohie Sârbi pe nouhirotitul preot **Petru Perșe**, a cărui introducere se săvârșit în 23 Aug. crt.

Părintele din Berbești **Romul Avram**, la cerere proprie a fost numit la parohia Berința (distr. C. Mănăștiur.)

Calendar săptămânal.

6—12 Sept. 1931.

6. **Dumineca 14-a d. Rusalii.** (Ev. Mat. 22, 1.) Minunea Arh. Mihail.
7. **Luni Muc. Sozant.**
8. **Marți Nașt. Născ. de D-zeu.** (Ev. Luca 10, 38.)
9. **Miercuri PP. Ioachim și Ana.**
10. **Joi Mucenița Minodora † 306.**
11. **Vineri Cuv. Teodora.**
12. **Sâmbătă Muc. Antonom 284—305.**